

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Peruenit deinde causa ad regem Romanorum Sigismundum, qui, euocatis in causam ducibus, in ea procedere commissus est. Per arbitramentum productam illo causam crediderim: nam legitimo iure Dania regnum, cui paret ducatus, Romanorum Imperio nil debere contendit. Misit Sigismundus ad regem Daniae, quod in Dania scripsimus, oratorem Slesiae ducem, qui rebus optimè compositis, iam de reditu cogitans, vitam finiuit in legatione. Vbi ille defecit, iam compositionis via intercedit. Dux maior natu, pro se & fratribus euocatur ad reditum: Non detrectat ire viam longinquam & periculosam, vsque in Bohemiam loco constituto: Vbi neminem reperiens ad agendam causam, neque iudicem, neque partem alteram videns, de diligentia sua protestatus, reuertitur. Misit deinde Imperator quendam ad elicienda causae documenta doctorem. Hic attestationibus acceptis, & literis ad causam facientibus transumptis, probationes ad causam habere sibi visus est terminandam. Duces ab illo pridem conuenti, vt literas si quas haberent, coram illo ederent, constituto in Flensborg loco, responderunt, literas in hostili loco non ostensuros, idque nè perurgeret, efflagitabant: in Sleswico exhibere paratos, quas tenerent. Nuncius interim regis Sigismundi, acceptis attestationibus à rege Daniae, redibat ad dominum suum, contumaciam in ea parte ducum reputans. Iterum duces euocantur ad audiendam sententiam in Ouen (Latini Budam dixere) Vngaria vrbe primaria: nam hoc regnum suberat ab initio regiminis sui Sigismundo. Dux conuocato in Bornehouede terra sua concilio, de agendis deliberauere. Aderat Iohannes Lubicensis episcopus vir doctissimus, Sigismun-

gismundo regi non ignotus : qui in eadem causa ex ore
 dicti regis se audisse testaretur, non futurum illum pra-
 cipitem ad exheredandos iuuenes principes : ad ineun-
 dam compositionem esse operam omnem conuertendam.
 Qua ex re duces, etsi maior Henricus nuper magno la-
 bore, periculo & sumptibus frustra transierit, tamen
 non omittendam pro dignitate legationem consense-
 runt: Aderat ex consiliarijs vir sensatus, qui vbi intel-
 lexit rerum inclinationem, praefatus veniam, haec inter-
 posuit: Audio, inquit, illustres domini, quia nuper se-
 cundo ad causam euocati, ire vel mittere decreuisti in
 Vngariam: Pace vestra & aliorum melius sentientium
 sententia semper salua, mihi si effari licet, alia sedet in
 animo sententia, nullo vos ad eundem iure constringi:
 quia compromissum erat in diem & locum, quibus fru-
 strati nuper inclyte dux Henrice, neque iudicem, ne-
 que partem comperistis: nisi à vobis denud sit repeti-
 tum compromissum, arbitror primum expirasse, nec te-
 neri in loco citationis comparere, neque in regem Vn-
 gariae, neq; Romanorum consentire: locus enim insegu-
 rus est propter Bohemorum grassantem in omnes impro-
 bitatem: Nam & Alemanniae principes audio priuilegij
 esse communitos, quod non teneantur in locis extra Im-
 perij limites comparere, cuius priuilegij conseruator
 fertur esse comes de Zwartzeborg. Insuper rex Vnga-
 riae atque Daniae sunt consobrini, in secundo gradu con-
 sanguinitatis sibi coherentes. Pater enim regis Daniae,
 & mater Sigismundi, soror & frater fuere: qua vel so-
 la est legitima causa iudicem declinandi: Vnde mihi
 videtur ab ea citatione ad summum pontificem prouo-
 candum. Sed huic consulenti nullum desuper extitit re-
 sponsum. Sed inuito cum Iohanne episcopo, & Nicolao
 Zachowen

Zachowen Lubicensi canonico, Iohannis in pontificatu
 successore, consilio, Henricus dux iterum contendit cum
 eisdem praelatis ad Sigismundi regis praesentiam: sperans
 eundem regem, assumptis electoribus, rem omnem per
 compositionem dirempturum.

CAPVT XXXIX.

Vbi peruenit Henricus dux in curiam regis Ro-
 manorum Sigismundi, vidit aduersantem sibi
 regem. Sigismundus assumptis, qui aderant, nonnullis
 principibus & baronibus, instructus ad causam documē-
 tis, quae nuper eius nuncius ex Dania attulisset, senten-
 tiam promulgauit: Henricum, Adolphum, Gerhardum,
 Holsatia comites ducatum Slesuicensem iniuste possi-
 dere, & ad illum regi Danorum restituendum conde-
 mnauit. Lata sententia, Sigismundus se interponens
 compositioni, exhibuit regis nomine danda ducibus in
 vim concordiae trecentena aureorum millia, insuper La-
 landiam ad ducatus possessionē euacuandam. Sed Hen-
 ricus dux auersas habuit aures: & ab iniqua sententia
 summi pontificis audientiam appellauit: Hoc erat lau-
 dum reducere ad arbitrium boni viri. Nam quod fue-
 rit sententia legitimi iudicis, prorsus non intelligo, nisi
 se sponte rex Imperio subiecerit, quod proceres passi non
 fuissent. Dux misso in eam causam procuratore ad Vr-
 bem Nicolao de Sachowen, obtinuit causam committi
 Theoderico Colonensi archiepiscopo. Sigismundus in-
 dignatus summo pontifici, quod causas coram se per
 sententiam terminatas atrectare tentaret, multa fecit,
 ut Papa commissionem reuocaret. Sed ubi causa iuris
 prosequendi substitit, caetera sunt militari manu exe-
 cuta, quemadmodum in Dania sumus exequuti: Nunc
 hoc solum attingentes, quod Saxonice rebus inmittitur.